

Les petites choses

**Josep
Vallverdú**

Llegeixo unes declaracions d'un ex-malat il.lustre, el tenor José Carreras (mentre no es canviï el nom al DNI és José), on diu que, passada l'angúnia dels llargs mesos de clínica, transplanaments i anàlisis, valora molt més les petites coses.

I és clar que sí! Potser ho fa que personalment sóc una mica formigueta, amb pretensions escasses de sobresortir, de manar, de fer-me evident i desproveït de cap gran projecte de salvació del món, que entenc molt bé aquesta valoració del tresor de les petites coses. Les coses que ens envolten, la contemplació de tot el que és bell -o mínimament graciós, proporcionat i bonic-, l'acomodació als ritmes naturals, als productes i colors i olors que ens servei la Terra, tan oprimida per l'home.

Contempleu una corrua de formigues; adeliteu-vos mirant un foc que crema, el vol d'un esparver, l'aigua que corre, el joc poderosament imaginatiu i secretiu d'un infant en solitari, una cabellera al vent, un paràgraf contundent de poesia, una melodia a la flauta dolça, que són les grans coses, al capdavant, o les coses que encaixen amb la mida de l'ésser humà. Fora pretensions. Volada modesta, no servil, honesta.